Enderrock | Jordi Novell | Actualitzat el 21/08/2021 a les 19:00

Som de Marina

La cantautora Marina Rossell actua a la segona jornada del festival Som de Mar, a Lloret de Mar

Marina Rossell al festival Som de Mar | Foto: Montse Carré

El festival Som de Mar ha celebrat enguany la segona edició. La cita, als Jardins de Santa Clotilde de Lloret de Mar, va néixer en plena pandèmia l'any 2020, i ja s'ha configurat com una de les programacions estiuenques més interessants de les comarques gironines. Organitzat per l'Ajuntament de Lloret de Mar i la discogràfica i promotora U98 Music, el festival proposa una desena d'actuacions durant la segona quinzena d'agost per a un aforament màxim de sis-cents espectadors.

La segona jornada del festival va programar l'actuació de la cantautora penedesenca **Marina Rossell**, acompanyada pels teclats i arranjaments del seu inseparable **Xavi Lloses**. La cantant va obrir l'actuació, acompanyada només per la seva guitarra, per interpretar "Tutto andrà bene", la cançó que va compondre amb llàgrimes als ulls durant el confinament per la covid del 2020, per explicar que, per damunt de tot, encara hi ha esperança.

Durant el concert, **Rossell** i **Lloses** van repassar algunes de les *Cançons de la resistència* (Satélite K) que van formar part de l'esplèndid disc que la cantant va publicar el 2015, amb himnes com "Lili Marlen" -interpretada amb gran delicadesa-, el "Paisatge de l'Ebre" que va imaginar **Teresa Rebull** a partir del poema de **Josep Gual Lloberes**, "Grândola, Vila Morena", "Quanta guerra!" -basada en el llibre homònim de **Mercè Rodoreda**- o el sovint descontextualitzat himne partisà "Bella, ciao".

Un altre gruix del concert van ser les versions del cançoner de **Georges Moustaki** que la cantautora ha enregistrat en els dos volums *Canta Moustaki* (Satélite K, 2013 i 2014). **Rossell** va interpretar algunes d'aquestes cançons, adaptades amb extraordinària cura per **Josep Tero**, com "El mar m'ha donat" -"La mer m'a donné"-, "El temps de viure" -"Le temps de vivre"-, "Ma llibertat" -"Ma liberté"-, o "El metec" -"Le métèque"-. També hi va haver lloc pel clàssic etern "La

gavina", de la qual va explicar que era "una cançó que m'ha portat molta sort", i temes escrits per la pròpia cantautora com "Mare de Déu del món" -descrita com una cançó ecumènica- i "Queda't de mi alguna cosa", del disc *Entre línies* (Picap, 2006), que va ser interpretada *a cappella*, amb l'únic acompanyament de **Lloses** a les palmes.

Marina Rossell al festival Som de Mar (20.08.2021). Foto: Montse Carré

El concert va servir també per presentar dues cançons del seu proper llarga durada *Tres-cents crits*. Per una banda, el clàssic "Non, je ne regrette rien" immortalitzat per **Edith Piaf** i que **Rossell** va adaptar com "No em penedeixo de res" i, per l'altra, la composició pròpia "Guardo el dubte", un cant al mateix ofici de cantar.

Marina Rossell és una intèrpret dotada d'una veu excepcional i d'un registre molt particular que li permet abraçar repertoris d'extrema sensibiltat sense caure en la impostura. Un bon exemple són els 'clàssics catalans' amb els quals va cloure el concert, a mode de bis: la "Llevantina" d'**Emili Vendrell** o "Per tu ploro", la partitura amb què **Pep Ventura** va musicar els versos de **Joan Maragall**, i que va enllaçar amb alguns compassos de "La Santa Espina". El concert va acabar amb una nova interpretació de "Lili Marlen", i amb un mantra que amb la veu de la **Marina**, sonava a lletania: "Distància, mans, mascareta? i llarga vida!".

El festival Som de Mar continuarà avui amb el concert de David Otero, i en els propers dies hi actuaran **The Other Side** (tribut a **Pink Floyd**), **Xiula**, **Miquel Abras**, **Carlos Sadness**, **Els Amics de les Arts**, **María José Llergo** i **Sopa de Cabra**. Més informació, en aquest enllaç.